

på verden efter at have været rundt. Undersøgelsen af 100 restauranter, hvor handicappede kun kunne komme ind på de 9. DGI-byen, indkøbscentre, biografte, uddannelsesinstitutioner, også nye uddannelsesinstitutioner som Københavns Universitet, som ikke har tænkt sig godt nok om. Det har jo ikke været mangel på viden, men det har alligevel manglet at komme det skridt videre, hvor det så også nytter noget.

En beskrivelse af, hvor svært det er at komme ind på arbejdspladser, en beskrivelse af, hvor svært det er at komme ind på nogle museer, også nye museer. De nævner f.eks. Vikingskibshallen i Roskilde, bygget af en af vores fremmeste arkitekter, men lige det der med tilgængeligheden blev ikke tænkt med. Hvorfor gjorde det nu ikke det? Ja, det var, fordi der sådan set ikke var noget retligt forpligtende på linje med brandsikkerhed, på linje med kunstnerisk udsmykning, der lige fik dem til også at tænke, at det altså også skulle være til gavn og glæde for den halve million medborgere, som har et handicap.

Når man læser de danske idrætsorganisationers hjemmesider, så må man også sige, at her er eksempel på eksempel på byggeri, hvor viljen har været god, men evnen har ikke været til stede, fordi det ikke har været nødvendigt helt konkret at forholde sig til det spørgsmål, der handler om at skabe reel tilgængelighed.

Jeg synes, det er trist, når regeringspartierne ordførere, ministeren selv og også Dansk Folkeparti prøver, sådan må jeg forstå det efter debatten i de her mange timer, med det, jeg vil kalde bevidste misforståelser, nemlig at efterlade et indtryk af, at det, oppositionen vil, koster 14 mia. kr. Altså helt ærligt, vi er ikke så langt væk fra tidligere regeringsansvar. Det er sådan set kun 2 år siden, og vi husker udmærket økonomien osv.

Ministerne kan godt virke, som om han er lidt irriteret over, at vi ikke anerkender, at der er kommet noget på bordet. Det vil jeg så gerne gøre her. Det anerkender vi. Jeg har selv siddet som minister på det her område, haft ansvaret, har skullet banke i bordet og fik så sat tilgængelighedsstandardiseringsarbejdet i gang.

Kl. 20.35

Det er svært, men det er for sølle, hvis man kun gør det op i økonomi. Jeg synes, at ministeren, og det skal være min opfordring her, skal modtage den udstrakte hånd, som faktisk er kommet fra forslagsstillerne, S, SF, Enhedslisten, og også fru Tove Videbæk har været med til den

udstrakte hånd. Tag imod den. Prøv at forstå det forslag, der ligger på bordet på den rigtige facon.

Jeg håber meget på, at ministeren vil indbyde os til dialog, til samtaler, som kan supplere det udvalgsarbejde, vi skal i gang med, for at få afdækket, hvad der er op, og hvad der er ned på det her.

Den målsætning, vi må have, er, at vi skaber et samfund, hvor der, så vidt det overhovedet er muligt, er lige muligheder for alle, hvor alle, så vidt det overhovedet er muligt, frit kan vælge, hvor de vil bo, hvor de vil uddanne sig, hvor de vil more sig, og hvor de vil arbejde.

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Det første, jeg egentlig vil kommentere fra denne talerstol, var bemærkningen fra fru Tove Videbæk, at alle mennesker har en værdi i sig selv. Jeg vil gerne sige tak til fru Tove Videbæk for en meget flot og en også meget afbalanceret tale. Der var bemærkningerne om de unge handicappede, vi har haft siddende på vores plejehjem, hvor vi alle her i Folketinget var klar over, der skulle ydes en ekstra indsats.

Jeg er godt klar over, en del af de tiltag, som vi har talt om i dag, er finansieret via satspuljen. Der bliver talt om, at vi trinvis skal gøre det bedre for de handicappede. Jeg vil gerne sige til fru Jytte Andersen og også til fru Tove Videbæk, at det er jeg faktisk meget enig i. Det er også derfor, vi for første gang nu med lovforslag nr. L 106 har sagt, nu skal der ske noget i det eksisterende byggeri. Vi ved jo godt, at det her tager mange år. Vi ved, at det vil koste masser af milliarder, inden vi er færdige med det.

Jeg vil gerne sige, at bemærkningerne fra fru Tove Videbæk om, at der faktisk er bygherrer, der har en god vilje, var rare at høre. Jeg tror måske også, der kan være steder, hvor de ikke har det. Derfor vil jeg gerne sige, at jeg har tilkendegivet, at det, jeg blev præsenteret for, da jeg havde det sidste møde med handicaporganisationerne om, hvordan nybyggede handicap toiletter faktisk slet ikke virkede efter hensigten, ikke var kønt at se på. Det er noget af det, jeg har sagt at jeg vil gerne være med til at kigge på.

I starten af fru Jytte Andersens tale var det mangelfuld bygge Lovgivning, det hele var utilstrækkeligt, det var dumt, og det var for dyrt, hvis vi nu skulle blive i sproget.

Jeg vil godt kvittere for afslutningen af talen i dag, for der kom vi jo ind på noget, hvor vi efter-